

& Den bergtagna:

#4412: <:26?27> (a;Mi /La mire dodo TiLa dodo rere mi i;
do3do Tire do o;mi mi3l1do domi so mimi re3Ti SoTi re e;re
mi doLa do TiSi La ?a)×21

'1 Och /jungfrun hon skulle sig åt
ottesången gå

(×:; **Tiden görs mig lång** ;)

Så gi2ck hon den vägen åt höga berget
låg

(×:; **Men jag vet, att sorgen är tung.**)

'2 Hon klappade på bergadörren med
fingrarna små "Statt upp, du höge
bergakung, drag låsena ifrå!"

'3 Och upp steg bergakungen, drog
låsena ifrå Så bar han den bruden i
silkesången blå

'4 Så var hon i berget i åtta runda år
fick sönerna sju och en dotter så bård
.....

'5 Och jungfrun hon gångar sig för
bergakungen stå: "Ack give, att jag
finge till min moder hemgå!"

'6 "Och nog kan du hem till din moder
få gå blott att du ej vill nämna sju
barnen de små."

'7 Och när som hon kom på sin kära
moders gård ute för henne huld
moderen står

'8 "Och var har du varit så långan en
tid? Nu haver du väl varit i rosende
lid?"

'9 "Och inte har jag varit i rosende lid
..... I berget har jag varit så långan en tid
.....

'10 I berget har jag varit i åtta långa år
..... Där har jag fött sju söner och en
dotter bård"

'11 Och bergakungen in genom dörren
steg "Vi står du här och talar så
mycket ont om mig"

'12 "Och inte har jag talat något ont om
dig men väl om det goda, du gjort
emot mig"

'13 Så slog han henne på blekan
liljekind så blodet det stank på
snörekjortelen fin

'14 "Och packa dig på dörren och låt det
ske fort! Och aldrig skall du komma
inför din moders port"

'15 "Farväl min kära fader, farväl min
hulda mor! Farväl min kära syster,
farväl min käre bror!

'16 Farväl du höga himmel! Farväl du
gröna jord! Nu reser jag till berget,
där bergakungen bor"

'17 Så redo de sig över den mörka,
långa skog Hon bitterligen grät, men
bergakungen log

'18 Så gingo de berget sex gånger
omkring Så öppnades dörren, och de
stego in

'19 Ung dotteren framsatte den röda
gullstol: "O vilen eder här, min
sorgebundna mor!

'20 "Och hämta mig in de glaset med
mjöd! Därur vill jag dricka mig
självan till död"

'21 Och första drycken hon av
mjödglaset drack ögonen de
lycktes, och hjärtat det sprack